

MARKUS JOKIKOKKO

VÄRRIT

KUSTANTAMO
HELMIVIYO

Värit

Markus Jokikokko

Värit

Kustantamo Helmivyö

Turku 2018

Markus Jokikokko: Värit

ISBN 978-952-7211-12-0

Painopaikka: BoD, Norderstedt, Saksa

VALKOINEN (elokuu 2048)

TELEVISION SININEN UUTISRUUTU loisti pimeässä olohuoneessa. Vanha nainen makasi sohvalla, unisena, vasta heränneenä.

”Kiinni”, hän sammalsi ja näyttö sammui. Silmät painuivat takaisin umpeen, mutta avautuivat pian uudestaan. Nainen nousi vaivalloisesti istumaan ja irvisi. Hän valutti punaviinilaatikosta juomaa likaiseen lasiin. Juotuaan kaksi suullista hän tokaisi ”auki”, jolloin sininen loiste palasi.

Ohjelmassa Kaivosmiesten salattu yöelämä työmiehet istuivat strippibaarissa juomassa ja tuijottamassa

naisia. ”Loistava vartalo, kahdeksan takapuolesta”, joku kommentoi. Yksi miehistä tarjosi tanssijalle värikkään drinkin, muttei päässyt privaattiesitystä pidemmälle.

Lasin tyhjennyttyä nainen torkahti taas. Hän näki unta MacGyverista, nuoruuden ihastuksestaan. Takatukkainen sankari nikkaroi sohvan sisälle pommin, joka laukesi vahingossa liian aikaisin. Räjähdyksen sijasta kuuluikin terävä ääni. Nainen painoi kädet haparoiden korvilleen, mutta uusi kilahdus repi hänet heille. Verhojen välistä kajasti nyt valoa, ovikello ei antanut periksi.

Ovi aukaistiin. Nainen nousi istumaan räpytellen silmiään. Hän kohensi ryhtinsä mahdollisimman suoraksi ja yritti hymyillä, mutta huimaus löi hänet takaisin makuulle.

“Äiti!” tulija huusi, mutta nainen ei vastannut. ”Maarit?”

Tulijalla oli kaunis, kirkas ääni.

”Aada”, Maarit ähkäisi sohvalta.

Keski-ikää lähestyvä, istuvaan pukuun pukeutunut lyhythiuksinen harteikas nainen astui olohuoneeseen. Hän oli hyvännäköinen, vaikka melko miehekäs, pitkä ja hoikka, mutta vahvan oloinen.

Aada jatkoi suoraan ikkunalle ja veti verhot sivuun.

Hyökkäävä valo paljasti pöydällä lojuvat pullot ja lasit.

”Hyi hitto, kauhea siivo”, hän sanoi.

“Olet taas pukeutunut kuin miehet”, Maarit vastasi. Aada pudotti pöydälle Me naiset -lehden painetun version.

”Isäsi on kuollut”, Maarit jatkoi.

Aada pysähtyi vain hetkeksi, koukkasi sitten pöydältä pilleripurkin ja haki keittiöstä vettä, ojensi lääkkeen ja hoputti äitiään ottamaan.

”Kuulitko?” Maarit intti.

Aada ynähti, kääntyi pois ja katosi. Kohta kuului pesukoneen ääni.

Miksi ihmeessä Aada ei reagoinut tuon kummemin? Hänen sisällään täytyi silti tapahtua jotain.

”Lounastauko! Täytyy mennä! Laita pyykit kuivumaan, kun kone pysähtyy!”

”En tykkää siitä, että laitat kotitöitä alulle ja häivyt!”

AADA PYSÄYTTI AUTONSA parkkihallin ovella ja päästi kaksi naista kesämekoissaan kävelemään edestään. Toinen heistä, isorintainen tumma nainen hymyili. Aada tuijotti takaisin niin kauan kuin viitsi, mutta painoi sitten katseensa alas.

Paula oli vastassa jo eteisessä. Laiha kumara nainen, kalpea ja tatuoitu. Pienet silmät tököttivät lähellä toisiaan, kookas nenä. Aivan erilainen kuin Aada.

”Paska päivä”, Paula sanoi. ”Kaksi ostajaa perui kaupat, kun olin saanut myssyt jo virkattua.”

Pannulla oli kylmää kasvispaellaa. Aada avasi kaapin ja otti närästyslääkkeen.

”Eikö ruoka kelpaa?” Paula kysyi.

”Isä on kuollut.”

Paula astui lähemmäs, halasi nopeasti ja kylmästi.

”Ei tässä mitään.”

Yöllä Aada näki painajaista, jossa isä istui uppoavassa veneessä Aadan seisoessa voimattomana laiturilla. Isä vajosi hitaasti ja kauhoi käsillään ilmaa. Suu oli luonnottoman suuri musta kuoppa, josta pääsi kuiskaava huuto. Isä painui pinnan alle ja jäljelle jäi vain muutamia pyörteitä. Aada purskahti itkuun.

Aamulla hän istui pitkään sängyn reunalla tuijottaen eteensä.

”Ai helvetti, kun on maha kipeä”, Paula sanoi en-

simmäiseksi herättyään. Aada ei jaksanut vastata. Paula nousi istumaan ja laahusti eteiseen.

”Nuo vitun laskut pitäis maksaa.”

”Minähän ne aina maksan”, Aada huusi.

”Älä pyyhi leivänmuruja tiskirätillä. Pidä kättä pöydän reunalla ja sitten toisella kädellä pyyhit ne sinne käteen.”

”Älä vingu joka asiasta!”

”Vingun just mistä haluan, koska pidän tämän talon kasassa!”

”Koska pelkääät mennä töihin ja olet oikeasti laiska.”

”Mitä sanoit?” Paula oli päässyt hiipimään makuuhuoneen ovelle Aadan huomaamatta.

”En mitään.”

”Sanoitpa.”

”Älä nyt jaksa.”

”MITEN ISÄ KUOLI?” Aada kysyi Maaritilta.

”Jäi linja-auton alle.”

”Kuka kertoi?”

”Maija, uusi vaimo.”

”Luulin, että isä oli yksin. Miksi isästä tuli sellainen?”

Maarit oli pitkään hiljaa: ”Millainen?”

”Tiedät kyllä.”

”Se oli sairas. Ei se liittynyt mitenkään sinuun.”

”Miksi et koskaan puhu siitä? Olitte naimisissa viisitoista vuotta, yhdessä lukiosta asti.”

”En tiennyt, että halusit kuulla.”

Aada tuhahti. ”Mikä isää vaivasi? Mikä oli diagnoosi? Et ole kertonut mitään!”

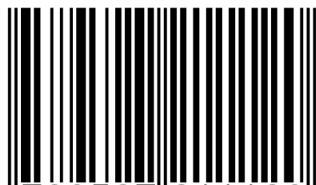
Maarit katsoi pois ja nieli: ”Ei ne tienneet. Se vain alkoi.”

Seksuaalisuutensa kanssa kamppaileva
tytär, alkoholisoitunut äiti ja
mielenterveysongelmista kärsivä isä.

Värit on pornografinen kertomus
mustasukkaisuudesta, keskiluokkaisen
perheen hajoamisesta ja
vinksahaneesta rakkaudesta.

Markus Jokikokko on julkaissut
aiemmin transseksuaalisuutta
käsittelevän pienoisromaanin
Haarautuva puu (2012).

Helmivyön eroottisen kirjallisuuden sarja 2

9 789527 211120